

13 Μαΐου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ADRIATICA DI NAVIGAZIONE S.P.A.,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 74/87)

Δήμος — Άδεια Ασκήσεως Επαγγέλματος — Δικαιώματα — Είναι φόροι.

5 Εκτελεστή πράξη — Βεβαιωτική πράξη — Νέα έρευνα — Πράξη επιβεβαιώ-
νουσα προηγούμενη, αλλά μετά από νέα έρευνα, είναι εκτελεστή — Τι
είναι νέα έρευνα — Εάν η Διοίκηση λάβει υπόψη νέα στοιχεία, ή προϋ-
πάρχοντα, που ήταν άγνωστα σ' αυτήν κατά τη λήψη της πρώτης αποφά-
σεως, υπάρχει νέα έρευνα.

10 Προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως — Διακοπή/αναστολή — Κατά
πόσο η άσκηση του δικαιώματος "του αναφέρεσθαι προς τας αρχάς"
(Άρθρο 29 του Συντάγματος) αναστέλλει ή διακόπτει την προθεσμία —
Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

15 Ο Δήμος Λευκωσίας επέβαλε στη αιτούσα ΑΚ175 δικαιώματα ασκή-
σεως επαγγέλματος για το έτος 1986. Η αιτούσα υπέβαλε ένσταση. Ο σχε-
τικός νόμος δεν προνοεί για δικαίωμα ενστάσεως ή ιεραρχική προσφυγή.
Η ένσταση απερρίφθη χωρίς νέα έρευνα. Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως
καταχωρήθηκε μετά την παρέλευση 75 ημερών από της κοινοτοίσεως της
20 πρώτης αποφάσεως. Οι νομικές αρχές, που εφάρμοσε το Δικαστήριο,
απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνονται στα πιο πάνω περι-
ληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρί-
πτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις.

<i>Voynas v Republic and Another</i> (1974) 3 C L R 390,	
<i>Παπά v Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετοιάς</i> (1989) 3 A A Δ 322	5
<i>Evangelou v Electricity Authority</i> (1979) 3 C L R 159.	
<i>Koudounaris v Republic</i> (1967) 3 C L R 479,	
<i>Lardis v Republic</i> (1970) 3 C L R 356,	10
<i>HadjiKyriacos and Sons Ltd v Republic</i> (1971) 3 C L R 286.	
<i>Republic v Demetriou and Others</i> (1972) 3 C L R 219	15
<i>Theodorou v Attorney - General of the Republic</i> (1974) 3 C I R 213.	
<i>Panayi v Municipal Committee of Nicosia</i> (1974) 3 C L R 366,	
<i>Economides v Republic</i> (1980) 3 C L R 219,	20
<i>Kolokasides v Republic</i> (1965) 3 C L R 542,	
<i>Ktenas and Another v Republic (No 1)</i> (1966) 3 C L R 64,	25
<i>Varnava v Republic and Another</i> (1968) 3 C L R 566,	
<i>Kyriamides v Republic</i> (1982) 3 C L R 611,	
<i>Sρνου v Republic</i> (1983) 3 C L R 354,	30
<i>Larkos v Republic</i> (1987) 3 C L R 2189	
Προσφυγή.	35
Προσφυγή εναντιον της απόφασης του Δήμου Λευκωσίας με την οποία καθόρισε και επέβαλε στους αιτητες ΛΚ175,- δικαιώματα για επαγγελματική άδεια για το 1986.	
<i>Χρ. Μιτσιδης, για τους Αιτητές</i>	40

Κ. Μιχαηλίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης ή πράξης που περιέχεται στην επιστολή 6 Δεκεμβρίου, 1986, με την οποία απορρίφθηκε η ένστασή τους, και της επιβολής δικαιωμάτων άδειας επαγγέλματος για το 1986, που τους κοινοποιήθηκε στις 14 Οκτωβρίου, 1986, και περαιτέρω δήλωση του Δικαστηρίου ότι η άρνηση να γίνει δεκτή η ένστασή τους, αναφορικά με την επιβολή των δικαιωμάτων για το 1986, είναι άκυρη και ότι παραλείφθηκε να εκτελεστεί.

15 Ο Δήμος Λευκωσίας είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου, που υφίσταται και λειτουργεί με βάση τον περί Δήμων Νόμο του 1985, (Αρ. 111/85) (ο "Νόμος").

Οι νομοθετικές πρόνοιες που διέπουν την άδεια επαγγέλματος και την επιβολή δικαιωμάτων είναι:-

20 (α) Το Άρθρο 103(1) του Νόμου, που προνοεί τα εξής:-

25 "103. - (1) Ουδέν πρόσωπον διατηρεί εντός των δημοτικών ορίων οιαδήποτε δήμου οιαδήποτε οικοδομήν ή χώρον εντός των οποίων ασκείται οιαδήποτε επιχείρησις, βιομηχανία, εμπόριον, επάγγελμα ή επιτήδευμα, καθορισόμενον διά δημοτικών κανονισμών, άνευ άδειας λαμβανομένης προηγουμένως από το συμβούλιον του τοιούτου δήμου".

30 (β) Το Άρθρο 104(1), που έχει:-

35 "104. - (1) Πρόσωπον ασκούν επί κέρδει, εντός οιανδήποτε δημοτικών ορίων, οιαδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα λαμβάνει προς τούτο άδειαν συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου".

(γ) Το Άρθρο 105(1), που προβλέπει:-

40 "105. - (1) Οιαδήποτε πρόσωπον επιθυμούν όπως ασκή επί κέρδει οιαδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα εντός οιανδήποτε δημοτικών ορίων, υποβάλλει αίτησιν προς το συμβούλιον διά την χορήγησιν εις αυτό σχετικής άδειας, και το συμβούλιον καθορίζει τα δικαιώματα τα

καταβλητέα διά την έκδοσιν της τοιαύτης αδείας τα οποία δεν υπερβαίνουν τα οικεία δικαιώματα τα εκτιθέμενα εις τον Τρίτον Πίνακα:

Νοείται ότι το συμβούλιον καθορίζει συμφώνως προς το παρόν εδάφιον τα δικαιώματα τα πληρωτέα υπό υπαλλήλων και εργατών της δημοσίας υπηρεσίας ή της υπηρεσίας του στρατού και των σωμάτων ασφαλείας της Δημοκρατίας άνευ υπ' αυτών υποβολής αιτήσεων δι' άδειαν".

(δ) Το Άρθρο 106, που προνοεί:-

“106. Εάν οιονδήποτε πρόσωπον παραλείψη να υποβάλη αίτησιν εις το συμβούλιον δι' άδειαν, ως εις το άρθρον 105 προνοείται, εντός ενός μηνός αφ' ότου ήρχισεν ή επανήρχισε να διεξαγάγη οιονδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα, το συμβούλιον δύναται να καθορίζη τα καταβλητέα υπό του τοιούτου προσώπου δικαιώματα και καταχωρίζει το όνομα αυτού εις το μητρώον επαγγελματικών αδειών”.

Η Adriatica Di Navigazione S.P.A. (οι “αιτητές”) είναι ανώνυμη μετοχική εταιρεία εγγεγραμμένη στη Βενετία. Ασκεί εργασίες ως πλοιοκτήτρια εταιρεία και εργασίες μεταφοράς εμπορευμάτων διά θαλάσσης επ' αμοιβή. Τα πλοία της προσεγγίζουν το λιμάνι της Λεμεσού. Στην Κύπρο αντιπροσωπεύεται από την Κυπριακή εταιρεία Α.Λ. Μαντοβάνης & Υιοί Λτδ., η οποία έχει γραφεία στη Λάρνακα, Λεμεσό και Λευκωσία.

Επειδή οι αιτητές δεν υπόβαλαν αίτηση για άδεια επαγγέλματος στο Δήμο Λευκωσίας, ο Δήμος, με βάση το Άρθρο 106 του Νόμου, καθόρισε και επέβαλε ΛΚ175,- δικαιώματα για επαγγελματική άδεια για το 1986 και ειδοποίησε τους αιτητές στις 14 Οκτωβρίου, 1986.

Στις 16 Οκτωβρίου, 1986, οι Α. Λ. Μαντοβάνης & Υιοί Λτδ, έστειλαν επιστολή στο Δήμο, στην οποία ανάφεραν ότι τα πλοία των αιτητών προσεγγίζουν το λιμάνι της Λεμεσού και το γραφείο τους στη Λεμεσό πληρώνει για άδεια επαγγέλματος.

Στις 30 Οκτωβρίου, 1986, ο δικηγόρος των αιτητών απόσυρε την πιο πάνω ένσταση που υπόβαλαν οι Α. Λ. Μαντοβάνης

5 & Υιοί Λτδ και υπόβαλε νέα ένσταση. Σ' αυτή ανάφερε ότι οι αιτητές είναι αλλοδαπή εταιρεία της οποίας τα πλοία προσεγγίζουν το λιμάνι της Λεμεσού, τα οποία πρακτορεύονται από τον οίκο Α. Λ. Μαντοβάνη & Υιοί Λτδ. Το γραφείο της Λευκωσίας είναι παράρτημα του οίκου Μαντοβάνη, ο οποίος καταβάλλει επαγγελματικό φόρο. Οι αιτητές δεν είναι εγγεγραμμένη εταιρεία στην Κύπρο. Ισχυρίστηκε ότι οι αιτητές δεν ασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα μέσα στα δημοτικά όρια Λευκωσίας και ζήτησε την επανεξέταση της υπόθεσης.

10

Στις 6 Δεκεμβρίου, 1986, ο Δήμος έστειλε στο δικηγόρο των αιτητών την πιο κάτω επιστολή:-

15 “Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 30 Οκτωβρίου, 1986, σχετικά με ένσταση σας κατά τα επιβληθέντα τέλη επαγγελματικής αδειάς 1986 στην Εταιρεία ADRIATICA LINES. Σε απάντηση σας πληροφορώ ότι το γεγονός ότι η εν λόγω εταιρεία εκδίδει εισιτήρια και φορτωτικές στο όνομα ADRIATICA LINES θεωρείται σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου ότι ασκεί επάγγελμα και συνεπώς θα πρέπει να εξασφαλίσει την απαιτούμενη άδεια επαγγέλματος και να καταβάλει τα σχετικά δικαιώματα αδειάς.

20

25 Επισύρω την προσοχή σας στην ανάγκη έγκαιρης εξασφάλισης (πριν από την 31ην Δεκεμβρίου, 1986) του λογαριασμού της εταιρείας για την αποφυγή προστίμου που επιβάλλεται επί όλων των καθυστερήσεων, σύμφωνα με το Νόμο”.

30

Στις 6 Φεβρουαρίου, 1987, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

35

Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος που εκδίδεται από το Δήμο δεν ρυθμίζει την άσκηση επαγγέλματος.

40

Ο Δήμος είναι δημόσια αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης με εξουσίες και καθήκοντα που καθορίζονται στο Νόμο. Για την εκτέλεση των καθηκόντων του και την άσκηση της εξουσίας του χρειάζεται έσοδα. Οι πρόνοιες για επιβολή και είσπραξη δικαιωμάτων για έκδοση άδειας επαγγέλματος σκοπό έχουν τη δημιουργία εσόδων για το Δήμο. Το δικαίωμα για έκδοση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος δεν είναι ανταποδοτικό τέλος, αλλά

φόρος. (Βλ. *Ioannis C. Voyias v. Republic (Municipality of Limassol and Another)* (1974) 3 C.L.R. 390 και *Αριστείδης Παπά v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς* (1989) 3 Α.Α.Δ. 322)

5

Η άρνηση της Διοίκησης να δεχθεί μια ένσταση, όταν δεν υπάρχει πρόνοια στο Νόμο για ένσταση, δεν αποτελεί "παράλειψη" με το νόημα του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος και ως εκ τούτου δεν υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

10

Ο περί Δήμων Νόμος, Κεφ. 240, που ίσχυε πριν την εφαρμογή του Νόμου, πρόβλεπε την υποβολή έφεσης (ένστασης) στον Έπαρχο της επαρχίας από απόφαση του Δήμου που καθόριζε τον επαγγελματικό φόρο - [βλ. Άρθρο 157(1)(α)].

15

Ο Νόμος δεν προβλέπει δικαίωμα ένστασης ή ιεραρχικής προσφυγής.

Ο Δήμος με προδικαστική ένσταση ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, γιατί το περιεχόμενο της επιστολής, ημερομηνίας 6 Δεκεμβρίου, 1986, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα ή/και βεβαιωτική πράξη. Η πράξη που προσβάλλεται για επιβολή δικαιωμάτων άδειας επαγγέλματος κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 14 Οκτωβρίου, 1986, ενώ η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου, 1987.

20

25

Ο δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε ότι η επιστολή 6 Δεκεμβρίου, 1986, περιέχει νέα εκτελεστή πράξη. Διαζευκτικά υπόβαλε ότι η ένσταση της 30ης Οκτωβρίου, 1986, είναι υπόμνημα προς την αρμόδια αρχή στην άσκηση του δικαιώματος "του αναφέρεσθαι στις αρχάς" κάτω από το Άρθρο 29 του Συντάγματος και ότι, αν ο διοικούμενος επιλέξει να ασκήσει πρώτα το δικαίωμα "του αναφέρεσθαι", η προθεσμία διακόπτεται και αρχίζει εκ νέου ύστερα από την παρέλευση 30 ημερών από τη γραπτή αίτηση - ένστασή του. Ο χρόνος των 75 ημερών αρχίζει να τρέχει, είτε από την παραλαβή ή γνώση της γραπτής απάντησης στην αίτησή του, είτε από τη λήξη των 30 ημερών μέσα στις οποίες η Διοίκηση πρέπει να απαντήσει. Βάσισε την επιχειρηματολογία του αναφορικά με τη διακοπή της προθεσμίας στα Ελληνικά Συγγράμματα - Στασινοπούλου "Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών", 3η Έκδοση σελ. 208, 209,

30

35

40

Κυριακοπούλου “Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον” 3η Έκδοση, Μέρος Γ΄, σελ. 123, και στην υπόθεση *Evangelou v. Electricity Authority* (1979) 3 C.L.R. 159 σελ. 165.

5 Πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα, η οποία δεν περιέχει απόφαση που να δημιουργεί νέα νομική κατάσταση, δεν είναι εκτελεστή και ως εκ τούτου δεν μπορεί να είναι αντικείμενο προσφυγής με το Άρθρο 146 του Συντάγματος. (Βλ. *Chrysanthos P. Koudounaris v. Republic (Ministry of Education)* (1967) 3 C.L.R. 479, 482; *Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 356, 359; *HadjiKyriacos and Sons Limited v. Republic (Minister of Agriculture and Natural Resources)* (1971) 3 C.L.R. 286, 290; *Republic (Council of Ministers and Others) v. Costas Ch. Demetriou and Others* (1972) 3 C.L.R. 219, 223; *Panayiotis Theodorou v. The Attorney - General of the Republic (Ministry of Finance)* (1974) 3 C.L.R. 213; *Kathelen Andre Hadjipanayi v. Municipal Committee of Nicosia* (1974) 3 C.L.R. 366, 375; *Economides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 219).

20 Πράξη η οποία είναι επιβεβαίωση προηγούμενης πράξης μπορεί να είναι εκτελεστή εάν λήφθηκε ύστερα από νέα έρευνα - (*Nikos Kolokassides and The Republic of Cyprus through The Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542· *Costas Ktenas and Another (No. 1) and The Republic of Cyprus through The Director of Lands and Surveys Department* (1966) 3 C.L.R. 64· *Christakis L. Varnava v. Republic (District Officer Nicosia and Another)* (1968) 3 C.L.R. 566, στη σελίδα 573).

30 Πότε υπάρχει νέα έρευνα; Τούτο είναι θέμα πραγματικό. Γενικά νέα έρευνα υπάρχει όταν η Διοίκηση λάβει υπόψη της νέα ουσιαστικά νομικά ή πραγματικά στοιχεία. Υπάρχει νέα έρευνα εάν η Διοίκηση λάβει υπόψη της νέα στοιχεία ή προϋπάρχοντα, που ήταν άγνωστα σ’αυτή και λαμβάνονται υπόψη για πρώτη φορά, πρόσθετα προς τα άλλα. Η συλλογή συμπληρωματικών πληροφοριών συνιστά νέα έρευνα και η πράξη, αν και βεβαιωτική, είναι εκτελεστή (*Kyprianides v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 611· *Spyrou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 354, 358, 359, Στασινοπούλου “Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών” 4η Έκδοση σελ. 176 και Τσάτσου “Η Αίτησις Ακυρώσεως”. 3η Έκδοση. σελ. 132, 133.)

Όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην ένσταση - επιστολή του δικηγόρου των αιτητών ημερομηνίας 30 Οκτωβρίου, 1986 - ήταν γνωστά στο Δήμο. Δεν έγινε νέα έρευνα. Η επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 1986, δεν περιέχει εκτελεστή διοικητική πράξη.

5

Η εκτελεστή διοικητική πράξη, που είναι το αντικείμενο της προσφυγής, είναι αυτή που κοινοποιήθηκε στις 14 Οκτωβρίου, 1986.

Η υποβολή αίτησης θεραπείας προς τις αρχές, με βάση το Άρθρο 29 του Συντάγματος, ούτε διακόπτει ούτε αναστέλλει την προθεσμία - (*Xenis Larkos v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189).

10

Ο χρόνος μετρά από τις 14 Οκτωβρίου, 1986. Ως εκ τούτου η προσφυγή, που καταχωρήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου, 1987, είναι εκπρόθεσμη.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς καμιά διαταγή για έξοδα.

20

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*